

הבוגדת: הפוק הרביעי בסידרת הגילויים על המישחקים האסורים של האשה בחברת השפעת הישראלית - מאחורי גבו של בעלה

מאת רחל המרחלת

יש בו מוסר-השכל, כי זה חשוב מאד. זה יכול להיות מוסר-השכל מעשי, לתשומת-לבו של הבעל, שיימנע מהתנהגות מסויימת; או מוסר-השכל מופשט, המכוון לו וגם לה, ומטרתו לנח את המניעים הנפשיים לבגידה, ולהסביר כי הבגידה אינה חייבת לקרות. אבל דו! תפסתם את הפרינציפ.

אני מוכרחה קצת להטיף מוסר. שלא תתייחסו לסידרה הזאת כאל אוסף של פרפראות פיקנטיות. כי לא זאת מטרתה. לא באתי לספק חומר לטחנות הרכילות, אלא דווקא לספק מזון רוחני. לכן נבחר כל סיפור בסידרה הזאת בקפדנות, כדי להדגים תופעה חברתית מסויימת, אשר מן הדין לשים אליה לב. אם תעינו מחדש בכל הסיפורים, תיחכחו שלכל אחד מהם יש מוסר-השכל. אין נזכרים בו שמות המעורבים, כי אלה אינם חשובים. אבל

עם וקבלו את ידידיהם המנומסים למסיבות שלחת של ערב-שבת. רק תאמה אחת היתה לאשה הצעירה: לצוד שמות.

זהו ספורט מפותח למדי בחברת-השפע, והוא בנוי על עקרון פשוט: צריך להבטיח את נוכחותו של איש ידוע ככל האפשר. ככל שהאיש ידוע יותר, וככל שצדים מספר רב של אנשים ידועים, נחשבת המארכת לציידת כשרונית.

דודי
ירד
לגנו

כעבור שבוע חזר וביקר בבית הוגו. ככה דוגרי, בלי לחכות להזמנה ולהעמיד פנים של אדם טרוה, הרים את הטלפון ושאל בחביבות אם מוכנים לקבל אותו ואת אשתו לעוד ערב חביב. גיטלמן, עד שבהדרגה נעשה ידיו המשתפחה, כמעט בן-בית. הבעל, שנקשר בעבותות ידידות אל האורח, התחיל לקרוא לו בשמו הפרטי.

המורה המסויימת הזאת חידדה את חוש הצייד שלה, וברבות השנים נחשבה לצלף מעולה. היא היתה מעלה משהו על הכוונת - לחיצה במקום הנכון והוא היה מרפיץ במסיבת ערב-שבת בדירתה. בתחילה היה הדבר משעשע את בעלה. פעם עלה בדעתו שאולי בגלל היותו אקדמאי הסכימה אשתו להינשא לו, אבל הוא מיהר לדחוק את המחשבה הצידה. לאט-לאט נדבק גם הוא בקדחת הספורט המגעיל הזה, והוא נעשה עור-צייד. כמו שמראים בסרטים על אפריקה. כשהכושים מתקדמים בסבך והולמים בתופים, כדי להבריח את החיות לכיוון הרובה האימתני של הצייד הלבן. מכיון שהוא היה גם סנוב, התעניין עוזר הצייד רק בטרף גדול.

איך כתוב: הדרך לגן-עדן רצופה כוונות טובות? במיקרה זה, היא גם טופחה בידי גנן צעיר ויפה. הוא בא לחילה לגמרי במיקרה: בחור שחרח ושווץ, דק-מותניים ורחב-כתפיים, נושא את סמל המקצוע שלו כחייל המכתוף את נשקו במיצעו. הוא מצא את בעל-הבית לבוש בבגדיים, גוזם את הדשא ומלא גאוה. "אתה צריך גנן?" שאל.

באיזה ענחה גאה היה עושה זאת בנוכחות אורחיו האחרים!

המורה המסויימת הזאת חידדה את חוש הצייד שלה, וברבות השנים נחשבה לצלף מעולה. היא היתה מעלה משהו על הכוונת - לחיצה במקום הנכון והוא היה מרפיץ במסיבת ערב-שבת בדירתה. בתחילה היה הדבר משעשע את בעלה. פעם עלה בדעתו שאולי בגלל היותו אקדמאי הסכימה אשתו להינשא לו, אבל הוא מיהר לדחוק את המחשבה הצידה. לאט-לאט נדבק גם הוא בקדחת הספורט המגעיל הזה, והוא נעשה עור-צייד. כמו שמראים בסרטים על אפריקה. כשהכושים מתקדמים בסבך והולמים בתופים, כדי להבריח את החיות לכיוון הרובה האימתני של הצייד הלבן. מכיון שהוא היה גם סנוב, התעניין עוזר הצייד רק בטרף גדול.

בעל-הבית כבר היה רגיל לשאלות מסוג זה, כי גננים רבים היו פוקדים את השכונה המטופחת ומציעים את שרותיהם. לא היתה כמעט וילה אחת בכל הסביבה, שלא העסיקה גנן קבוע. רק בעל-הבית הזה התעקש לעבד

זה הצחקי כמה מן האורחים האלה, מפני שהיה ברור להם כי האיש החשוב אינו כלי-כך חברו של הבעל כשם שהוא חברה של אשתו. כמה נשמות רעות אף ריננו שהבעל יודע על היחסים האלה, ומשלים עמם מטעמי קאריירה.

גאחתו הגדולה היתה כאשר הצליח להביא הביתה את

דיסקרטי.

גן נעור אחותי כלה

יום אחד הודיע "האורח" לאקדמאי החרוץ, כי המדינה זקוקה לכשרונותיו הבלתי-רגילים בתפקיד חשוב יותר מזה שהוא ממלא. הוא, האיש הדגול, מבקש ממנו שיקבל על עצמו תפקיד באחת הנציגויות הישראליות בחוץ לארץ.

במו ידיו את חלקתו הקטנה. "זה הספורט הטוב ביותר בשבילי," היה מספר לאורחיו. אבל בזמן האחרון התקשה למצוא זמן בשביל הספורט האהוב. גדר-חי גדל פרא, עשבים חנקו את הדשא, העצים הבלתי-גזומים והבלתי-מרוססים נתנו פרי מצומק וחמוץ. על כן אמר הפעם כן לצעיר. הוא הסכים לעשות איתו סידור, שיבוא פעם בשבוע ויעשה מה שדרוש בגן. את השאר הוא כבר יעשה בעצמו, בשו בו מן העבודה. שכן לא רצה לגמרי לנתק את יחסיו עם אימא אדמה.

האקדמאי אמר שצו המולדת מעל הכל, והזוג ארו את חפציו ויצא לחו"ל. הידידות עם האישיות החשובה לא נפסקה, שכן מדי ביקור באותה ארץ מקפיד "האורח" לפקוד את בית ידידיו. אבל בארץ כמעט ופסקו לדבר על יחסיו עם ציידת השמות.

כך, מדי יום חמישי בבוקר, היה הגנן הצעיר מופיע, וטורייתו על שכם. גישתו לעבודה היתה מקצועית לגמרי: לא התערטל, לא השחיץ, אפילו לא הויץ. עבד בהתמדה ובשתקנות של מכונה. בצהריים היה בעל-הבית חוזר מן העבודה, סוקר בשביעות-רצון את מלאכת הגנן, משלם לו את שכרו ואומר לעצמו: "זה באמת לא בסדר, גם אני צריך לעבוד קצת בגן." או: "משוגע שלא לקחתי גנן לפני עשר שנים. הגן נראה כמו תערוכה, ואני לא צריך לעבוד כמו חוראני!"

עכשיו

אתם

יודעים...

המיקרה המסויימת הזו העסיק עד לפני שבועיים את בית-הדין הרבני בעל צעיר ומצליח האשים את אשתו בבגידה, והיא לא הכחישה זאת. הבעל מת לדעת מי הוא המאהב, אבל היא לא גילתה לו. לבסוף, כדי לגמור את העניין בידידות, פנו אל אחד מחבריו הכי טובים של הבעל, שהוא עורך-דן המתמחה בענייני אישות. הוא הביע את צערו העמוק על הריסת הבית, אבל מוטב לגמור דברים כאלה ברוח טובה מאשר לריב ולהפוך את הבית לגיהנום.

הכל לפי המצב-רוח. "מה כל זה שיך לכאן?" תשאלו. "איפה הבוגדות?" בחדרה-השינה שלה. ואחרי השבוע החמישי של עבודת הגנן הצעיר, גם הוא היה שם.

התעוררה שאלת חלוקת הרכוש. הבעל האמיד אמר שהוא מוכן לתת לאשתו מה שהיא רוצה, אבל הוא מוכרח לדעת עם מי בגדה בו. היא סירבה לגלות. או ביקש הבעל מיידו הפרקליט שהוא ינסה לגלות זאת, אבל הפרקליט חזר והודיע שכל אמצעי השיכנוע לא עזרו. האשה שומרת על זהות המאהב בסוד.

כך זה נמשך קרוב לשנה. יום אחד חזר הבעל בצהריים, ולא מצא את הגנן. גם העוזרת נעלמה. אשתו לא חיכתה שישאל, מיהרה לספר לו את הסיפור המדהים הבא: "מה אתה חושב שגיליתי היום? חזרתי מרופא-השניים ומצאתי את הגנן והעוזרת מתעסקים. סתם ככה, באמצע היום, בחדר הלדים. איזה תוצפה! מיטרת אותה, ואמרת לי שלא יופיע כאן שנית!"

כאשר הגיע הזמן להופיע בפני בית-הדין, בא הבעל בלחיית הפרקליט הידוי, והאשה הופיעה בלחיית פרקליט משלה. לא היו קשיים, כי במקרים כאלה התורה, הרבנים, המוסר והכל עומדים לצד הבעל.

הבעל הצדיק את אשתו. "זה בטח נמשך כמה זמן, מצא לנכון להוסיף, כי בשבועות האחרונים הזניח גורא את עבודת הגן. תיארתי לי שמשוהו מעטיק אותו." מוסר-ההשכל, במידה שיש צורך לציינו: אם אינך עודר את ערוגתך, יעזיר אותה אחר.

בית-הדין פסק גט. הארבעה יצאו התוצה, החליפו כמה מלים מאופקות, ונפרדו. הבעל נכנס למכוניתו ונסע לעבודה. פרקליט האשה נכנס למכוניתו ונסע לעבודתו. האשה נכנסה למכונית של פרקליט בעלה, הידיד הטוב, ושניהם נסעו לדירה שזה עתה הפכה להיות רכוש הבלעדי של הגרושה הצעירה. עכשיו אתם יודעים עם מי בגדה האשה.

האורח

וציידת

השמות

יה היה זוג נאהבים בשרות המדינה. הבעל עבד כאקדמאי במשרד ממשלתי, אשתו היתה מורה בבית-ספר יסודי. הם הסתדרו מצויץ, ריהטו את דירתם בטוב-